

REFEKTARZ (2) *sb m*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w re-); a pochylone.

sg [I refektarz(e)m.] ◊ L refektarzu (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

*Sala jadalna w klasztorze; triclinium coenobitarum [refektarz, stołowa izba u zakonników abo kapłanów, i u inszych w pospolitości żyjących – refectorium Cn] (2) : ále krolewna chodziłá ná doł s fwoim fraucymerem do kłaźtorá S. Francířzká/ á tám w refektorzu [!] bywála vcźciwie y miernie z Gwilelmem y z innymi pány *BielKron* 381; [św. *Eufrazja*] Pościłá/ á żadney pośługi/ y nabożeńřtwá Prymy/ Tercyi/ Sexty y innych nieopuściłá/ tákże słuźąc w kuchni y w refektarzu iáko pierwey *SkarŻyw* 225.*

[Szereg: »refektoryjum abo refektarz«: *RegułaKlon* L4v marg cf REFEKTORYJUM.]

Synonimy: *posilnik, rantarz.*

Cf [REFEKTORYJUM]